

آشنایی با چلیپا

چلیپا، یکی از قالبهای رایج در خوشنویسی بویژه خوشنویسی نستعلیق است که در زمانهای گذشته بسیار مورد استفاده خوشنویسان قرار گرفته است. این قالب، یکی از مناسبترین قالبها برای خوشنویسی و اجرای یک قطعه و تابلوی خوشنویسی در یک صفحه بوده است. در این قالب چهار مصرع شعر در چهار خط زمینه هم اندازه به صورت مایل در حدود 45° نسبت به خط افقی خوشنویسی می شود به طوری که شروع و پایان سطر اول با سطر سوم، و سطر دوم با سطر چهارم در یک امتداد عمودی قرار می گیرند. خط زمینه های مایل، به خوشنویسی امکان می دهد که مصرعها را با قلم درشت تر در یک صفحه بنویسد. به همین دلیل یکی از زمینه های پیدایش قالب چلیپا را می توان در حاشیه نویسی کتابها در زمانهای گذشته یافت که مطالعه کنندگان کتاب نظرات خود را در مورد مطالب آن در حاشیه های سفید صفحات می نوشتند و چون عرض این حاشیه ها کم بود به ناچار برای آنکه یادداشتهای در سطرهای طولانی تر نوشته شود سطرها به صورت مایل حاشیه نویسی می شد.

از طرفی، به دلیل آنکه بیشتر آثار نقاشی و خوشنویسی در کتاب آرای به کار می رفت و صفحات کتابها معمولاً بزرگ نبودند و نیز با توجه به کمبود کاغذ در گذشته این قالب مورد توجه قرار گرفت و بعدها به طور مستقل برای خلق آثار خوشنویسی به کار رفت تا اینکه در قرنهای دوازده و سیزده هجری، خوشنویسان هنرمند از جمله عبدالمجید درویش طالقانی و علی اکبر گلستانه در شکسته نستعلیق و میرزا غلامرضا اصفهانی و میرحسین در نستعلیق با خلق آثار خوشنویسی در قالبهای آزاد و سیاه مشق، راههای تازه ای پیش پای هنر خوشنویسی گشودند. در این دوره قالب چلیپا تا حدودی به فراموشی سپرده شد و قالبهای آزاد و نو به ویژه سیاه مشقهای هنری مورد توجه قرار گرفت به طوری که تعداد آثار به جا مانده از خوشنویسان بزرگ این دوره در قالب چلیپا، به تعداد انگشتان دو دست نیست. اما در سالهای اخیر انجمن خوشنویسان ایران که رسالت حفظ، گسترش و آموزش خوشنویسی را به موازات آموزش و پرورش بر عهده داشته و دارد قالب چلیپا را به عنوان یکی از قالبهایی که به جهات فنی برای اندازه گیری و ارزیابی مهارت هنرجویان خوشنویسی مناسب است، در برنامه کار خود قرار داد و مهارت در چلیپانویسی را در سطوح بالا (از دوره عالی تا استادی) به عنوان مهمترین بخش در آزمونهای خوشنویسی مطرح نمود.

امروزه این قالب در کنار قالبهای دیگر خوشنویسی و نوآوریهای خوشنویسان هنرمند، کماکان مورد استفاده قرار می گیرد. هر چند کاربرد آموزشی آن بیش از کاربرد هنری مورد توجه خوشنویسان امروزی است.

در ترکیب بندی قالب چلیپا نیز ایجاد تعادل و آهنگ مناسب مهمترین اصل به شمار می رود. برای آشنایی هر چه بیشتر شما با انواع ترکیب بندی در چلیپا، چند نمونه از آثار استادان بزرگ پیشین و معاصر ارائه می شود.



تصویر ۱-۲۲- چلیپای نستعلیق - میر عماد - (قرن ۱۱ هـ)



تصویر ۲-۲۲- چلیپای نستعلیق - محمد اسعد یساری به تقلید
از میر عماد - (قرن ۱۲ هـ)



تصویر ۴-۲۲- چلیپای نستعلیق - ولی الدین (معروف به عماد روم) - (قرن ۱۲ هـ) - استانبول - ۲۵×۳۸cm

